
УКРАЇНСЬКИЙ
63
ЛЕЛЬ
ЖУРНАЛ ПРО КОХАННЯ
Монстри з ширінки
Уміла незайманка
Рекордсмени: 9 злягань впродовж шлюбної ночі
АБВГДЕЙКА
поради на кожен день
ЕРОТИЧНА КУХНЯ
10 заповідей
Оголошення
Призовий сканворд
Анекдоти
Індекс 74283

Ігор Ченич

НЕЗАЙМАНКА

Анатолій лежав голяка в ліжку і в очікуванні Олени погладжував дебелого прутня, підтримуючи його в робочому стані — дівчина мала ось-ось прийти.

Біля дверей теленькнуло, і він кинувся відчиняти, не побоюючися, що то може бути не його знайома, а скажімо, листоноша чи якась рекламна агентша.

Олена зайшла в легенькій сірій сукні, яка щільно облягала дзвоники її персів та апетитний задочок. Миттєво оцінивши його піднесений стан, кинула сумочку на підлогу, тут же присіла навпочіпки і наживилася маленькими повними устами на гарячий пругкий гачок.

Цей її ніжний ротик...

Тішачися проростанням насолоди в усьому єстві, Анатолій то дивився на хитливу голівку з ковилою зачіски, то переводив погляд на дзеркало, де відбивалися дівочі напівзаплющені очі і ледь запалі щоки, і його щасливий орган, котрий прозирав з-поміж розтягнутих рожевою биндочкою губ і зовсім пропадав у незбагненній безодні...

Він зняв цю студенточку на станції метро Майдан Незалежності. Повертався з іменин у піднесеній захмеленості і зразу звернув увагу на її невеличкий життєрадісний ротик: «Либонь же, не для мого прутня...» Та хіба часом і граблі не стріляють?

— Поїдемо на Оболонь? — по-дружньому спитав дівчатка. Дещиця алкоголю позбавила його традиційної скутості, коли доводилося спілкуватися з удвічі молодшими жінками.

— Їдьте, що я вам — не даю? — флегматично відповіла пасажирка. Прихований і, певне, не усвідомлюваний нею натяк («хіба я вам не даю?») запалив його, і він спокусив її модерновою музикою, якої у нього не було.

Як тільки переступили поріг, щоб вона не встигла отямитися, він став цілувати її безвольні устенята, дедалі розширюючи захоплений плацдарм. Та коли дав їй у долоню прутня і торкнувся рукою її ошатно обрамленої скромними кучериками мандусі — це завжди зближує навіть малознайомих людей — вона рішуче одвела його пальці, але прутня не відкинула від себе, і він заінтриговано чекав подальшого розвитку подій.

Удосталь вивчивши його на дотик, вона повела ним собі по стегнах і стала накачувати й накачувати, дедалі надихаючись цими примітивними вправами. І от нарешті блаженна мить: назустріч губи і легенький доторк їх, простріл язичка і... він у ній, хай так й асиметрично. Ніжний пружний обвід, проростання глибше й глибше, і ось уже гортань і відчуття, немов дістався матки.

Позиркуючи на нього спідлоба, Олена заводилася від його стогонів і все дужче захоплювалася плином цього дивовижного мотиву для двох сердець. Вільним рученям підвищила подола і стала щось там собі дзьобати під білими трусиками.

— Дай я, — потягнувся він до неї.

Вона так звихнуто повела головою, що він ледь не скінчив. Та все одно вивершилося хутко. Дівчина не відпускала його, спиваючи до крапелини любовний нектар і мовби сподіваючись на «біс».

Анатолій не був великим аматором мінету: сприймав його лиш як увертюру до споконвічного злягання, ну хіба що як у твоєї любки місячні чи ризиковані дні, тільки ж це бісеня так майстерно виконувало соло на кларнеті, що кращого годі й побажати.

Того вечора був іще один раз, й Анатолій навіть трохи розсердився, що вона не хоче скинути трусиків. Зрештою, дохідливо пояснила: ще дівчина і губити свою цноту у випадковій постелі не збирається.

Аргумент подіяв, утім, сумнів: студентка — і ще не...? Та ж тепер серед школярок удень з вогнем не знайдеш Віргінії.

Вони стали зустрічатися на тому самому рівні, що й спершу (разок він навіть шпокнув її у дупель). Олена зізналася, що теж не без оргазму — часто кінчає, маючи його устами. А як не виходить — то собі саменька перед сном. «Так що ви не переживайте за мене».

Але який же чоловік, навіть за найсолодшого оралу, не мріє дістатися природою замисленої для цього діла дучки?

Хитрощами та вмовляннями він досяг деякого прогресу: Олена стала роздягатися догола і дозволяла попестити їй скраєчку — не тільки язиком, а й чим треба. Однак надійно тримала в руках знаряддя його агресії — «щоб не нашкодити». Розкошування і в передпокої — це теж було чогось варте; якось Олена недопильнувала, і він кінчив їй туди, а не в уста. О як вона вичитувала: завагітніти, бувши незайманкою!

Поступово він звикся до статусу кво. Лише поцікавився: цілка — і раптом така класна феллація; звідки?

— Просто я читаю журнал «Лель». Там так дохідливо описано. Ну й подруги ділились...

А це запала в їхніх стосунках пауза. Перестала йому телефонувати, на його дзвінки відповідала неохоче: «зайнята». Чим, ким?

Олена смоктала, наче материну цицьку, дедалі входячи в азарт. Обличчя розпашіло, погляд поблакитнішав. Анатолій цієї миті дуже її дуже кохав її. «А чому б нам не одружитися? Дівчина, бач, чесна, береже себе і добре серце має...»

Коли не бачишся кілька місяців, ще й не таке лізе в голову. Тим часом коліна в Олени розійшлися, й під пеленою, що закотилася до самого животика, він раптом угледів голий-голісінький русявий кущик, такий самотній, наче біля підніжжя пустельного бархана. Без трусиків — що то за знак?

Звісно, який.

Побоюючися, що не донесе снагу до ліжка, він лагідно, проте рішуче обірвав її пісню на півслові і звів дівчину на рівні. Очі вона мала такі, мовби була у далекому захмар'ї і не тямила, хто біля неї.

Провівши у повільному танку до постелі, він уп'явся в її портативний безсоромний рот затяжним поцілунком, її язичок просилився йому ледь не в самісіньке горло.

Він легко вилущив її із сукні і тут же хапливо з'єднав на мить розлучені губи. Губи, невеликі самостійні перса, закучерявлений пагорб Венери над зволожнілим гротом...

У падінні розгілля її стегон розчахнулося на всю широчінь ліжка. Тримаючи в руках інструмент своїх майбутніх тортур, Олена помаленьку наближала його — до себе, в себе. Щойно діставшися заказаного поріжка, Анатолій шостим чуттям збагнув, що дівчина нарешті по-справжньому дає йому себе («хто вам не дає?») і спробував з ходу увірватися в чужий бліндаж.

— Не поспішайте, — прошепотіла вона. Його до глибини душі зворушував цей шанобливий займенник після всього, що вони вдвох навитинали, і нині він додав пікантності сподіюваному. Усе йшло як по маслу, поступово Анатолій увігнався в Олену по самісіньке годі і, ввійшовши в майже машинізований ритм, подумав: «ото ще цілка!», проте тої миті гострі її нігтики так глибоко вп'ялися в його сідниці, що всі думки порозбігалися наполоханими курми, блаженство наростало і від її пазуриків, і від талановитих рухів цього молодого тілечка йому назустріч — зграйних і колоподібних, і він був наче штопор, наче смерч, вона — суцільний всмоктуючий вир.

Дівочі нігті вже басманували йому спину, Олена несамовито кусалася й цілувалася — аж зуби кресалися об зуби, гаряча рука сіпалася й стискалася: ось-ось усьому край, і все скінчилося на таких шалених обертах, наче він падав з нею під укіс, і те падіння тривало так довго, що можна було пригадати все своє життя від першої днини...

Він ошелешено вилетів з неї, омитий її і власними соками, мов кинутий з катапульти, а дівчина все ще гойдала і гойдала невидимого вершника, й Анатолій здогадався подарувати їй великого пальця, і цей аналог чи не припав їй до смаку найбільше, і ось ударив фонтан — довкіл порснуло, немов протеча із труби під тиском: раз, іще раз. Липка медвяно-олійна субстанція зросила дівочі стегна, покривало — він хапливо підстелив під неї пелюшку кохання, яку щоночі клав про всяк випадок під подушку, і дівчина завмерла, наче вмерла.

...Бадиллям в'ється тютюновий дим.

— Я закохалася у нього як остання дура. Стала з ним жінкою. Казав, що жити не зможе без мене. А це поїхав до Ізраїлю: чекай! Сьогодні лист — не жди, не сподівайся... Піти втопитися? І я пішла до вас.

Вона обвилася довкола нього руками й ногами, і, співчутливо стискаючи в обіймах цю беззахисну дитинну плоть, він почувався немов біля збезчещеної і покинутої рідної доньки.

АНЕКДОТ З ПРИВОДУ

Прийшов Іван до Галини свататись, а вона йому — гарбуза. Засмутився хлопець та й поплівся додому. Мати — до нього:

— Що? Тобі — гарбуза? Ходімо зі мною!

— Куди?

— До Гальки!

— Не піду...

— Кому сказала!

Та й потягла сина за собою. Приходять — і до Галчиної матері, яка саме нагодилася:

— Так ви отакому хлопцеві — і гарбуза?

— Гарбуза...

— Синку, скидай штани.

— Не буду.

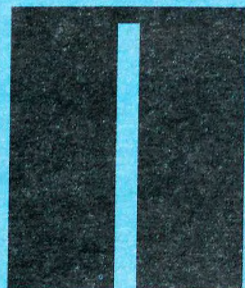
— Кому сказала!

Скинув Іван штани. Господиня глянула і аж на лаву сіла:

— Ого-го!

А Іванова мати:

— От і я кажу: ого-го! А ваша Галька — балувана! Балувана!

МОЯ ПЕРША НІЧ

ПІСЛЯ ДОЩУ

Автобус, нарешті, прибув на кінцеву зупинку. Сонце вже котилося до обрію. Залишалося подолати кілометрів зо п'ять, і безтурботний плин канікул наповниться улюбленими справами: риболовля, гриби, купання у річці. Мене щоліта після закінчення школи відправляли у село до бабусі. Мешкає вона з дочкою, яка після невдалого заміжжя знайшла прихисток під рідним дахом. Це була вродлива повногруда жінка років тридцяти з блакитними очима. Та життя не склалося: чоловік пив, а іноді й руку здіймав. Тому й розлучилися.

Майже дістався села, коли небо заполонили чорні хмари, загуркотів грім, пішов дощ. Я змок до останньої нитки і тремтів, наче листок на осиці.

Зустріла мене тітка Наталя. Бідкаючись, вона заходилася стягати з мене мокрий одяг, зігріла води. Тепла вода подарувала тепло, заспокоїла. Тітка принесла сухий одяг.

— Зараз я тебе, племінничку, помию, — защебетала вона і, намиливши мочалку, почала розтирати моє тіло.

Я соромився наготи і намагався рукою прикрити те місце, де вже пробивалася рослинність. Та, водночас, у її присутності було щось приємне. І, зрештою, між моїми ногами виросло щось схоже на свічку. Я закляк і почервонів, неначе рак.

— Он який у тебе горобчик! Красень! — вона пройшлася мочалкою по моїм кучерикам..

Свічка, огорнута мильною піною, хитнулася. Сором'язливість не заважала мені зазнавати приємностей від доторку її рук і теплої води, яка м'яко лоскотала тіло. Мій погляд зупинився на двох пиптиках, що вінчали жіночі груди, проглядаючи крізь тонку сукню.

Надягнувши сорочку, вона ніжно мене поцілувала і відправила на кухню.

Після вечері я пішов відпочити. Дощ мене швидко приспав, і я не чув, коли повернулася бабуся.

Прокинувся від сторонньої присутності. Скраєчку на моєму ліжку сумирно спала тітонька. Одразу пригадалося вечірнє купання, і прутень заворушився. Почав його обережно погладжувати. Було приємно, бо здавалося, що це тітчина рука торкається мого грішного тіла. Поринувши у спогади, я не одразу почув тихий голос:

— Давай-но я допоможу...

Вона поклала теплу долоню на здиблену плоть і ніжно попестила.

— Любчику, який він у тебе гарний! І вже доволі великенький, — шепотіла тітонька. — Погладь і ти мене, — попросила згодом і, узявши мою руку, поклала собі на стегна, оздоблені шовковистою травичкою.

— І як тобі вдалося виростити такого здорованя? — не вгавала вона. — Горобчику любесенький!

Вона наче зважила на долоні калитку і знову заходилася грати мого напруженого члена. Його голівка то виринала назовні, то знову ховалася. Було страшенно приємно. Сором відлетів, мене виповнювала неземна радість. І от тіло зсудомило, «горобчик» запульсував, обливаючи молочною рідиною долоню, якою вона продовжувала здійснювати чарівливі рухи.

Потім її гарячі вуста вкрили моє обличчя поцілунками, і я відчув на її обличчі сльози.

З кухні долинав запах щойно спечених пиріжків: бабуся старалася для онука.

А моя рука вдячно погладжувала тітчину промежину. Набряклі сороміцькі губи, заховані посеред шовковистої рослинності, збуджували. Тремтливі хвилі прокочувалися тілом у передчутті нової насолоди. Я невміло занурив два пальці у вологу логовинку і почав пестити лоно, яке одразу розкрилося назустріч...

Вона була готова прийняти мене. І от голівка прутня пірнула у глибінь, м'яко торкаючись стінок. Рухи набули ритмічності, а занурення здавалися дедалі глибшими. З'явилося бажання пірнути в неї з головою. До того ж її руки міцно пригортали мене до джерела насолоди.

Її сідниці злітали дедалі вище. І от незнана досі сила, сягнувши вершини, пронизала наші тіла, з шаленою пристрастю притиснувши одне до одного.

Сили на якийсь час полишили мене. Важко дихаючи, я намагався усвідомити, що зі мною сталося.

Наші стосунки на тому не скінчилися. Що б я не робив і як би хороше мені не було вдень, я з нетерпінням чекав ночі, аби продовжити уроки кохання. Моя тітонька виявилася талановитою вчителькою, а я — старанним учнем. Завдяки їй я зрозумів, як слід ставитися до жінки — вічного джерела кохання. А ніч, яка позбавила мене невинності, я запам'ятав на все життя.

Євген Іванов, м. Харків

«Лель» продовжує читацький конкурс «Моя перша ніч». Усі листи будуть надруковані. Переможці отримають бібліотечку еротичної літератури.

®ЛЕЛЬ

2001

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІЙ ТА НАУКОВО-ПОПУЛЯРНИЙ ЖУРНАЛ ПРО КОХАННЯ

№ 6 (63)

Засновник і видавець — фірма "ДЕРКУЛ" (свідоцтво про реєстрацію: серія КВ, №848 від 22.07.94). Журнал видається з червня 1992 року.

Головний редактор
Сергій Чирков.

Редактор відділу фольклору та літературних раритетів
Микола Сулима.

Начальник комп'ютерного центру
Владислав Чирков.

Макет Владислава Чиркова.
На 1-й стор. обкладинки — Вікторія Сільвстедт; на 3-й — Анна-Марі Годдард; на постері — Тара Кінг.

Підписано до друку 12.10.2001.
Тираж 10000 примірників
Замовлення №
Ціна договірна.

Адреса редакції: 04119, Київ, вул. Дегтярівська, 38—44, "Лель".
Телефон/факс: (044) 211-02-68.

Сканування і обробка ілюстрацій, набір, верстка комп'ютерного центру фірми "Деркул".
Тел.: (044) 211-02-68.

Друк — РВК «Деснянська правда», 16000, Чернігів, просп. Перемоги, 62.
Тел.: (04622) 4-45-24.

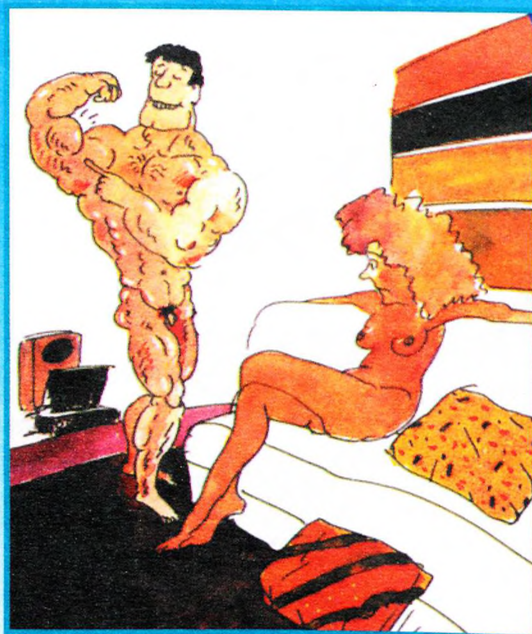
Журнал друкує фото лише після письмового підтвердження автором своїх прав на публікацію і одержаної ним згоди від моделей. Всі претензії, пов'язані з публікацією знімків, слід адресувати фотографам. Фотографії, вміщені в журналі, не є прямими ілюстраціями до текстів.

Відповідальність за зміст і достовірність рекламної інформації несе рекламодавець.

При передруку матеріалів посилання на журнал "Лель" обов'язкове.

© «ЛЕЛЬ», 2001

Індекс 74283.

ПЕНІs—КЛУБ

МОНСТРИ З ШИРІНКИ

Цього разу до «Пеніс-клубу» завітали, як і годиться — з прутнями в руках, відомі західні музиканти. Шлях для них на сторінки «Леля», нагадаємо, проклав своїм тараном кілька місяців тому Френк Сінатра.

ЕДДІ АРНОЛЬД

Один з найоригінальніших музичних виконавців, що працює в жанрі «кантрі». За чутками, володіє найтовстішим і найм'ясистішим фалосом серед світових зірок. Арнольд полюбляє мірятися власним «талантом» з іншими членами свого джаз-банду і ніколи не програє. Довжина його легендарного інструмента начебто дорівнює 26,5 см.

ДЕВІД КЕССІДІ

Колишній ідол тінейджерів і виконавець однієї з головних ролей у фільмі «Виводок курípки» досить непоказного зросту. Та він через те зовсім не сумує, бо має іншу гордість. У книзі «Ходімо, я тебе ощасливлю» він відверто похваляється, що в його штанях мешкає справжній монстр. Цей факт підтвердив журнал «Ролінг стоунз», опублікувавши світлину оголеного музиканта, яку зробив відомий фотограф Енні Лейбовіц. Гігантські розміри Девідового прутня детально описані також у книзі Д.Бейкона «Голівуд — це місто, де люблять три літери».

ШОУН КЕССІДІ

Молодший брат Девіда, який у 70-х роках минулого століття також був улюбленцем американських підлітків, не поступався братові й у іншому: він мав велетенського, схожого на пітона, прутня, що звисав аж до колін. Є свідчення однієї з фанаток Шоуна, яку він зняв у дискотеці Портленда і повіз до свого будинку за містом: «Коли його член здибився, я страшенно здивувалася. Мені ніколи не траплявся такий товстий пеніс, хоча я перебачила їх не одну сотню. Я не змогла обхопити його стовбур однією рукою, хоча вона в мене не маленька. Завдовжки він був сантиметрів 22-23, а по колу — 20 см.

ХЬЮ ЛЬЮЇС

Легендарний соліст групи «Солодкий твій дар» переспав з десятками рок-зірок. Багато хто вважає його «королем членів» у світі року. Хочете переконатися? То розшукайте фотоальбом Роберта Альмана «Миттєві знімки» — у ньому Хью увічнений перед пісуаром за виконанням відомої процедури.

РЕКС СМІТ

Поп-зірка групи «Від тебе перехоплює подих» мав доволі видатного, завдовжки 24 см, прутня, якого не приховував ані на сцені, ані на любовних побаченнях. Багато кому цей співак знайомий за фільмом «Пірати з Пензаса» (1983р.).

ДЖИМІ ХЕНДРІКС

Цей психоделічний гітарист-рок-прем'єр мав прутня, який, на думку його шанувальників, «здатен за розмірами конкурувати з його гітарою». У 60-ті роки минулого століття серед чиказьких фанів було поширене колекціонування гіпсових зліпків з членів зірок. Так Джимі радо задовольнив прохання про такий «автограф», завдяки чому й донині ходять по руках копії його члена, вражаючи усіх своїми розмірами.

Рок-група «Red Chili Peppers» започаткувала свого часу моду виходити на сцену, надягнувши на пеніси шкарпетки. На фото — її соліст Ентоні Кідіс.

ЦІКАВІ САНТИМЕТРИ

30 см
Такої довжини ерегованих членів у світі нараховується менше 5000. Ви один з них? Вітаємо!

25 см
Наявних розмірів досить, щоб налякати будь-яку жінку. Але на таке здатен лише один мужчина з 10000.

20-23 см
Таких монстрів мають 3% чоловічого населення — теж є чим пишатися.

18-20 см
До звання «супер» трохи не дістає, але також належить до плеяди крупних.

13-16 см
Такою є найпоширеніша довжина пеніса. Ним озброєні 75% мужчин.

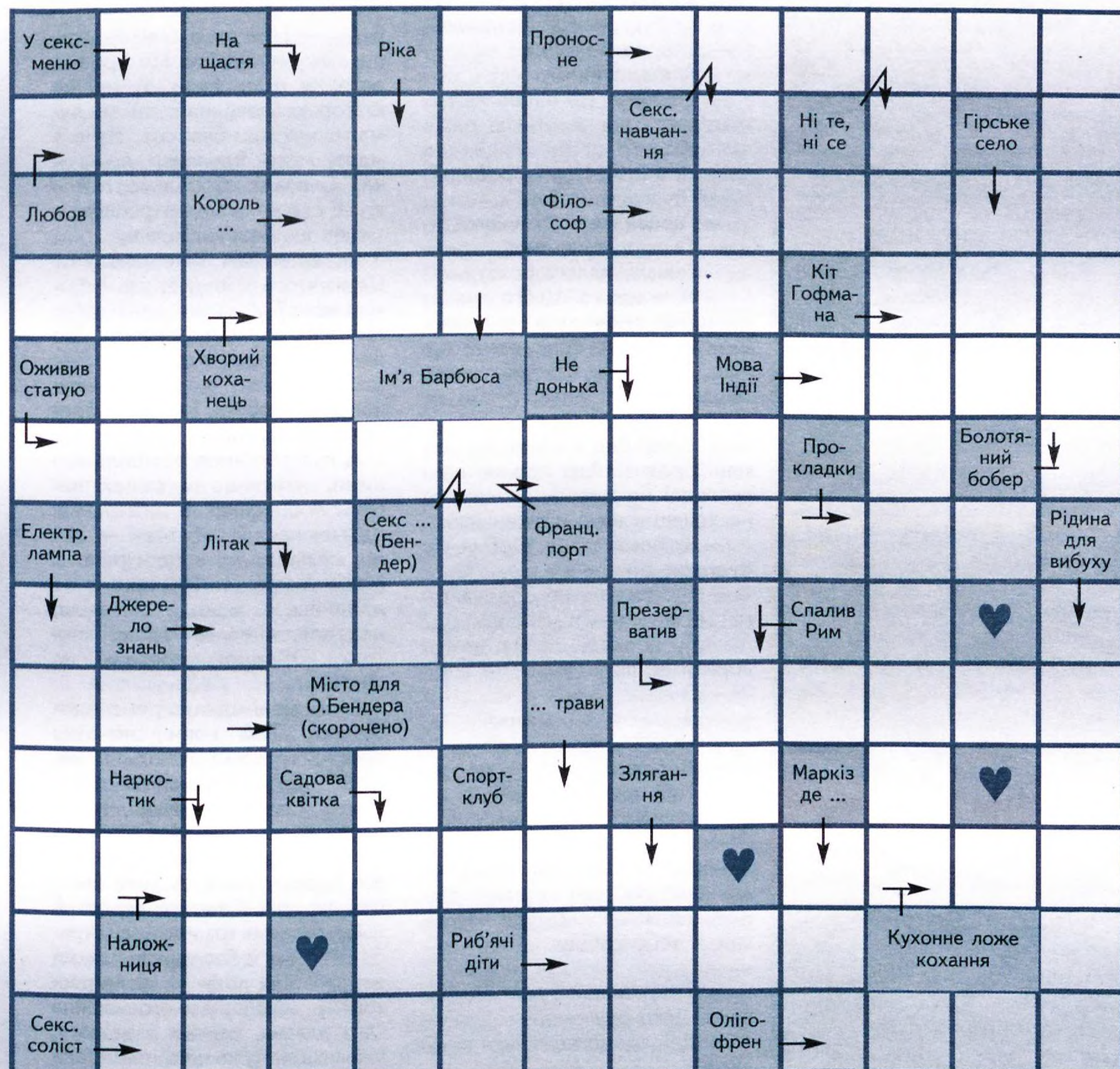
8-10 см
Прутень пересічного чоловіка у стані спокою.

ТРИ НОГИ, ДВА ПЕНІСА

Незвичайний хлопчик народився у турецькій провінції Кахраманмараш. Здивовані лікарі виявили у нього три ноги, між якими красувалися два комплекти статевих органів. З материнського благословення місцеві хірурги повідрізали малюкові все зайве, і тепер той нічим не відрізняється від інших. Цей сюрприз природи, на думку вчених, став можливим через близьке кровне родство батьків дитини. До речі, раніше у Турції вже було зареєстровано дев'ять випадків такої аномалії.

КОНКУРС ЛЕЛЬВОРДІВ

ВОСЬМИЙ ТУР

ЦІКАВА ВІДЕОКАСЕТА чекає на того, хто перший розв'яже наш «Лельворд» і раніше за інших надішле відповідь до редакції **ПОШТОЮ.**

Першою відповідь на «Лельворд» №7 надіслала Віра Банник з Яготина, якій не завадила навіть помилка у завданні, за яку редакція приносить читачам свої щирі вибачення. А пані Віру вітаємо з заслуженою перемогою!

ДЛЯ ТИХ, У КОГО МАЛЕНЬКІ

Іван-царевич поцілував жабу. Потім застрибнув на Сірого Вовка. Потім спіймав Жар-Птаха... Що поробиш — не було на той час у лісі жінок, не було!

Буратіно просить тата Карла:

— Татусю, зроби мені братика!

— Е-е, синочку, заслаб я. Сокира вже не стоїть!

Якщо вас тривожить надмірне захоплення вашої дитини комп'ютерами, спробуйте прилучити її до серйозніших занять: до карт, вина, дівчат.

Маленький хлопчик говорить:

— Мамо! Як цікаво: коли я даю своєму песикові печиво, у нього завжди підіймається хвостик!

— Синку, а в тебе не лишилося, бодай трохи, того печива? Для тата...

«Якби тато Карло перевернув поліно догори ногами, усе могло скластися зовсім інакше», — сумувала Мальвіна, споглядаючи довгий ніс Буратіно.

	п	о	р	н	о	г	р	а	ф	і	я	
з		р		а				к		о		п
л	е	г	а	т				р	о	н	д	о
я		а		а				о				к
г	а	з	о	н				б	у	г	о	р
а		м			п	а	р	а		р		и
н	ю		г	р	а	ф		т		о	с	т
н		я		у		р		к	о	т	и	к
я		р	е	с	т	о	р	а	н		р	а
				т		д			а			
			д	і	л	і	ж	а	н			
				к		т	у	з				
			с	о	б	а	к	а				

Чорнушка посівна допомагає при статевому безсиллі, навіть якщо воно супроводжується ендокардитом, перикардитом, ішемією міокарда або бронхіальною астмою. 1 чайну ложку сім'я чорнушки слід залити склянкою окропу і 30 хвилин нагрівати на невеликому вогні, після чого процідити. Приймати відвар 3-4 рази на день по 1 ст. ложці.

Шкіра, вкрита родимками чи веснянками, дуже не любить сонячного проміння. Зловживання сонцем у такому разі може завершитися меланомою — раком шкіри. Не можна засмагати також рудим чи білявим людям з світлою шкірою. Тож, перед тим як везти коханку на Багами чи у Крим, знайдіть привід роздягнути її догола і уважно (самими очима) дослідіть тіло. Поцікавтеся і тим, від природи вона білявка чи від перукаря.

Щоб двері не заїдали і не будили дружину під час візиту коханки, завчасно натріть косяка і двері господарським милом. Якщо це не допоможе, вирівняйте кромку дверей рубанком.

Ювілей дружини ніколи не має бути для чоловіка несподіванкою. Навчіться пекти бодай один святковий торт і здивуйте ним благовірну напередодні знаменної дати. Ось один з перевірених чоловічими руками рецептів.
Збийте 2 яйця зі склянкою цукру, додайте 2 ст. ложки коров'ячого масла і 1 ст. ложку меду. Все перемішайте і поставте на малий вогонь, безперервно помішуючи. Знявши з вогню, додайте 1 чайну ложку соди, погашеної оцтом, і 2 склянки муки. З тіста розкачайте 6 тонких коржів (для сковороди) чи 3 — для листа, які потім гарячими треба розрізати навпіл. Випікати при температурі 200-220 градусів. Для крему слід 500 г сметани (бажано 30% жирності) збивати з 1 склянкою цукру, поки утвориться густа маса, додати невеличкий лимон чи півапельсина, натертого на дрібній тертушці. Цим кремом змастити холодні коржі. Зверху торт посипати крихтами з залишків коржів або зробити ювілейний напис.
Дружина зрадіє такому привітанню більш, ніж ювелірним прикрасам. А потренуватися напередодні можна й на коханці: раптом з першого разу торт не вдасться — не труїти ж рідну дружину!

Якщо мильницю обтягнути сіточкою від овочів, то невеликий зазор між сіточкою і дном мильниці збереже мило сухим. Отож кожного брусочка вистачатиме надовше. Ви, зрештою, заощадите кошти, яких вистачить, щоб купити букетик живих квітів і подарувати його дружині без будь-якого приводу.

Геннадій Каганов

ЯК МЕНІ

Монолог у ліжку

«Не забудьте вимкнути телевізор».

— Вимкни, бо у вухах лящить.

— А ти що — сам не здатен? Та вже зараз...

— Ти будильника поставила?

— Так, заспокойся.

— А я спокійний.

— Та бачу. Не чіпай, я спатиму.

— З ким?

— Ні з ким. Що ти робиш?

— Нічого, а що?

— Гарненьке собі нічого!

— Та вже повернися.

— Тихіше, малого розбудиш.

— Я тихенько. Цього дивана давно час викинути на смітник.

— Викинеш, коли новий купиш. Подякуй, що хоч цього твоя матуся віддала.

— Прибери подушку.

— Вже. Дай я сама. Ні, так мені боляче. Але прошу: туди сьогодні не можна. Якщо вже не хочеш з цією штукенцією...

— Кричи гучніше, щоб увесь будинок знав.

— Ну, гаразд, не ображайся, мій миленький. Ти мене кохаєш?

— Ти ж знаєш, я про це говорити не люблю.

— Знаю.

— Зсунься трохи нижче.

— Отак?

— Добре.

— Тобі зручно? Хочеш, я набік повернуся? Поцілуй мене!

— Присунься ближче.

— Дай, я сама. Йой, який він великий! Як мені хороше, рідненький мій. Лише туди не кінчай, я тебе прошу.

— Ти скінчив? Туди? Ну, нічого. Дати рушника?

— Дай, якщо не лінньки вставати.

— Зараз, зачекай, візьму у шафі. Так, мабуть, сьогодні ще можна. Нічого не буде. Візьми рушника. А якщо й буде — не страшно. Схожу в лікарню, не вперше. Так? Принести тобі водички?

— Не треба.

— Приголуб мене. Подобається, коли ти мене обіймаєш. А знаєш, у нас одна новенька працює, недавно влаштувалася, так вона сьогодні принесла журнал — чи то штатівський, чи не штатівський, байдуже, словом — із світлинами, так наші жінки цілісінький день, замість працювати, його розглядали.

Там, у тому журналі, вони таке виробляють! А насамкінець взагалі — і удвох, і утрьох. А на одну панянку так навіть гнуздечку надягли і на пояс для панчіх хвоста причепили, наче кобилі! Так там з нею одразу п'ятеро чоловіків були — і негри, і білі. Коротше кажучи, зусібіч. Ми і розібрати не годні були. У неї ще клітор здоровенний. Я й не думала, що такі бувають. Наче в маленького хлопчика перчинка. Справді. Особливо, коли вона стегна широко розсуває, — він аж назовні вилізає.

Як вони там таке роблять? Це ж хтось поряд стоїть і фотографує? А може самі себе. Наша начальниця говорить, що вона такого не розуміє, як можна одразу з кількома мужиками. Мабуть, їм там добрячі гроші платять.

А яка обстановка: меблі, килими, картини на стінах висять. А білизна!? Я тобі скажу: одягни наших баб отак — вони виглядатимуть не гірше, а може й краще. Тут такого не дістанеш, а якщо й дістанеш, доведеться великі гроші викласти. Жодної зарплатні не вистачить.

А ще мені одна серія сподобалася. Там вони спочатку просто так зустрічаються, неначе щойно познайомилися. Він їй квіти подарував, потім пішли у ресторан. На ній така сукня вечірня довга, крізь неї все просвічується. А вона ще й без ліфчика. Геть усе видно. А наша головна говорить, що треба було ще й без трусів. Так ми всі реготали потім. А після ресторану вийшли, у нього машина така класна, сидіння з велюру, уявляєш?! Дуже красиво. Вони виїхали просто на пляж, ну, на пісок. Там сидіння розкладається, справжня тахта виходить, хоч бігай по ньому. Потім поїхали додому. У його машині і випити є, справжній бар. А потім, уже в квартирі, все деревом оздоблено, як ти хотів, пам'ятаєш? А ванна яка! Справжній басейн! Що й казати.

Наша новенька каже, що коли відпочивала на морі, познайомилася з одним. Вони вночі ходили на пляж і голі купалися. А він якийсь блат у готелі мав, отож і у валютний бар двічі водив, там усе лише за валюту. Навколо фірмачі сидять. Їй шоколадки сподобалися: розкусюєш, а всередині лікер — уявляєш? Вона говорить, що він на неї добряче витратився. Вся група заздрила. Баби з групи потім з нею не розмовляли.

Де такі гроші можна заробити? Говорить, що на півночі

ХОРОШЕ!

працював довго. А ще, чуєш? Він її увесь час просив, аби вона це місце голила. А вона каже, що воно потім колеться. Так він на те: мистецтво вимагає жертв — уявляєш? Артист!

Я тобі скажу, в ній нічого особливого немає. Не розумію, що він у ній знайшов? Наша головна за очі називає її «другою свіжістю». Вона взагалі, як скаже що — так хоч стій, хоч падай.

А коли ми розглядали, як вони у тому журналі навстоячки цим ділом займаються, наша головна сказала, що в їхньому інститутському гуртожитку взагалі всі спали, хто з ким хотів. Вона розповідала, що у них гра була, словом, кілька подруг стають, ну, раком, а якийсь із хлопців кожній по разу засуває, і на якій скінчить, потім увесь тиждень платить за неї у інститутській їдальні. А стипендія у них тоді була маленька, так охочих було більше, ніж досить. Вона, між іншим, з чоловіком своїм також в інституті познайомилася.

Вони спочатку жили у сімейному гуртожитку, а потім уже квартиру одержали. Подейкують, вона нашому головному дала, бо ледве влаштувалась — як одразу, за півтора роки, дали квартиру. Ну, я не знаю, правда це чи ні.

Головна, взагалі-то, жінка в літах, але вигляд має гарний. Доглядає себе. Партійна. Без цього зараз нікуди не виб'єшся. Ти ж казав, що міг в армії до партії вступити. Був би вже якимось начальником. А то горбатишся, он руки, наче наждак, а малому велосипеда купити немає за що. Він із штанів уже випадає. Ходить, наче підстрелений. Необхідно десь грошей узяти. Йому на осінь шкільну форму купувати треба.

Була на зборах у школі. Ну, зібрали батьків, хто у якому класі буде. Познайомилися з майбутньою класничкою. Вона всіх переписала, хто де працює. Уявляєш, вона знає нашу класничку, котра в нас до восьмого класу була, пам'ятаєш? Каже, що та на підвищення пішла, їй дали значок заслуженого вчителя. Зараз десь у райвно працює. Напевне теж під когось лягла. Заслуженого за просто так не дають.

Пам'ятаєш того, забула його прізвище, ну, з яким ти побився через мене, так мені дівчата казали, що він на випускному нашу класничку шморгнув. Вона ж тоді приходила до нас на випускний. Ні, ну все може трапитися. Вони потім у підсобці бухали. Вона насамкінець уже гожа була. Ще вино собі на сукню перевернула. От тобі і двієчник. Ні, цілком могло бути. От якщо з коридору у вікно дивитися, так дуже добре видно, що у підсобці робиться. Вони взагалі кажуть, що вона йому власноруч штани розстебнула. В рота у нього взяла. Та, мабуть, вигадують. Вона ж тоді їх на екзамені зарубала. Кажуть, по ній було видно, що вона вже взагалі лика не в'язала. Він її животом на письмовий стіл поклав, уявляєш? Ну, він уже тоді бугаєм був здоровенним, і пив, і курив. Від нього постійно тютюном тхнуло. Так він уже її там куди хочеш: і ззаду, і спереду, а потім взагалі, уявляєш, узяв і засунув їй у це місце пляшку з-під води, так вона ще й усцялася, просто на підлогу. Я взагалі собі не уявляю, як це можна так набратися, щоб нічого не тямити?!

Ну, це я лише тобі розповідаю, а так ніхто нічого не знає. Вони лише мені розповіли. Ну, і правильно, навіщо про це теревенити?

Кажуть, що її молодший, ну котрий в інтернаті, від нього. Я порахувала, по роках виходить. Лише незрозуміло: ну, якщо вже так трапилося, слід було аборт піти зробити, і все. А може, вона дотягнула, доки вже пізно стало? Ну, це її справа. Якби я так чинила, як вона, ми б уже цілісінький дитсадок мали. А що? Квартиру трикімнатну б одержали. Та з іншого боку — злидні плодити теж не хочеться.

Як згадаю пологи, так аж страшно стає. Лежу — не можу, відчуваю — зараз полізе. Покликали чергову, а вона каже: а чим ти краща за інших, тут у всіх лізе. Я вже думала — сконаю на тому ліжку. Ну, справді. Вона покликала лікаря. А лікар такий молоденький, мабуть щойно з інституту. Воно й так: кого вночі чергувати примусиш? Щоправда, мені було вже байдуже. Він одразу пальцями помацав, а там уже голівка зовсім близько, так мене одразу на стіл відвезли. Ще трохи — і не встигли б. Просто у палаті народила б. А там можна гукати їх до ранку — ніхто не підійде. Ну, правильно, у нас же медицина безкоштовна. А скажи слово, так вони тебе ще й облають.

Англійці майже ніколи не кохаються у вівторок і вкрай рідко — у середу. Найчастіше для любовних ігор вони обирають суботній вечір або недільний ранок. Тому, подорожуючи Британією, не пропонуйте місцевим дівчатам секс тоді, коли цього не дозволяють традиції.

Банан здатен подарувати самотній жінці неабияку радість. Та, як з'ясували вчені, користь від нього може бути значно більшою. Виявляється, якщо з'їдати по одному бананові двічі на день, можна запобігти шлунковим захворюванням, оскільки фрукт стимулює ріст клітин і виділення слизу, які захищають шлунок від руйнівної дії кислот, що виробляються організмом під час травлення.

Важливо не розгубитися, якщо дружина випадково виявила у вашій кишені чужу панчоху. Швиденько відрізавши ступню (не дружинину, звичайно — це принципово важливо), вкладіть у панчоху плісировану спідницю. Ваша благовірна так зрадіє, бо відніні її спідниця завжди матиме гарний вигляд, що забуде поцікавитися, чия це панчоха і звідки взялась у вашій кишені.

Габріель Фаллопіус придумав використовувати полотняні презервативи. Не тому, що не любив латексу — у 1564 році його ще не винайшли, а захищатися від сифілісу якось треба було. До речі, жоден з 1100 мужчин, яких анатом обдарував своїм винаходом, не заразився. У часи безгрошів'я і розгулу венеричних захворювань досвід середньовічного італійця може виявитися не зайвим.

Дружина страждає на безсоння? Кому, як не чоловікам знати, чим це врешті може скінчитися: любонька покладе руку вам на груди, потім зсуне на живіт, потім ще нижче... Секс, звичайно, найвірніший шлях до міцного здорового сну. Та коли він не входить сьогодні у ваші плани, лягаючи у ліжко, капніть на дружинину подушку кілька крапель лавандової олії — британські вчені довели, що запах цієї рідини діє не згірш за спеціальні препарати.

Простирадла брудні, той халат такий, що його надягати страшно, а ще ліжко дали (я ж спочатку у коридорі лежала), наче гамак, усе провисло, пружини по краях гострі стримлять, руку порізати можна. Якби не дівчата у палаті, так я б узагалі, мабуть, з глузду з'їхала, без жартів. Аж плакати захотілося. Так ми одне одному анекдоти розповідали. Сміятися хочеться — нема сили, а не годен — там усе болить. Вам, чоловікам, легше: засунув, витяг — і все. А ти там мучся, як собі хочеш. Ну, це я не про тебе, ти у мене хороший: передачі носив, соки.

А одна у нас лежала, так хоча б хто зайшов, вона навіть у вікно не визирала. У неї дівчинка народилася. Така красива: волоссячко довге, світле — неначе лялечка. І молоко у неї власне було, а бач — нікому не потрібна. Ну, справді, я не знаю всіх деталей. Вона нічого про це не розповідала. Казала, що мешкає з матінкою і вітчимом. Інститут закінчила. Працює десь інженером на сто двадцять. Говорить, що харчується окремо. Не уявляю, як можна мешкати у спільній квартирі й харчуватися окремо? Спробуй запам'ятати, що там у холодильникові твоє, а що не твоє. Взагалі погано, коли свого кутка немає. Авжеж?

Я міркую: напевне Бог карає тебе, посилаючи на світ жінкою. Ну, там, на Заході, вони живуть, звичайно, краще, але все одно, от по телевізору показували жіночій страйк, не пам'ятаю де, мабуть, у Штатах. Вони там вимагають, щоб уряд виділив кошти на охорону довкілля. Ну, це вірно. Там же всілякі заводи стільки диму в атмосферу випускають. Це ж впливає і на здоров'я, і взагалі, аби діти здоровими народжувалися, треба, щоб повітря було чистим, вода. Це ж усе з продуктами потрапляє до організму матері. Ну, у нас, я тобі скажу, теж — от ваш завод, труби з вікна видно, так буває, дим аж оранжевий іде. Аби як тобі б квартиру не дали. Це ж шкідливе виробництво. Та я все розумію, куди ми подінемося. Гадаєш, я тобі не вдячна за все, що ти робиш для нас із малим? Я бачу, який ти приходиш з роботи. Не ображайся, якщо інколи я на тебе наскакую: те не так, се не те. Усе — те. Це я від утоми. Настоїшся у черзі, наслухаєшся всілякого, а ще, бува, підходить твоя черга, а тобі не вистачило. Можеш собі уявити, з яким настроєм ідеш додому. А що тобі завтра з собою на роботу дати? А чим вечеряти?

Слухай, у нас на роботі оголошення почепили. Виділятимуть ділянки. Може, й ми візьмемо? Як-не-як, картопля своя, помідори. Щоправда кажуть, це далеко від міста. Слід електричкою хвилин сорок їхати, а потім ще пішки. Були ділянки неподалік, так їх, природно, начальство розібрало. Ну, пам'ятаєш, минулого літа. Так уяви: багато хто вже на осінь будинок встиг поставити. Брали наших будівельників. А спробуй відмовитися! Коротше кажучи, дачі їм, вважай, на дурняк дісталися. Це мені одна дівка з роботи розповідала. Вони її туди брали готувати їжу будівельникам. Уміють люди жити. Соплі не жують, як ми. Усе, що можна, до рук прилипає.

Вона спочатку не хотіла розповідати, а потім розповіла. Ну, знаєш, треба бо з кимось поділитися. У собі носити важко. А її це дуже зачепило. Розповідала, так аж руки тремтіли.

Там, на дачах, куди її куховарити брали (сама, між іншим, винна: нічого було прогулювати, а то просиділа тиждень удома, а лікарняного не принесла), була якась пиятика, ну, як завжди. Народ вибрався на природу. Ну, і, коротше кажучи, наш заступник директора щось захотів від неї мати. Причому, без усяких. Почав її мацати, хоча спочатку й не дуже. Вона йому культурно: мовляв, не хоче — а тому все до лампочки. Він уже добряче набрався. А бичара здоровенний. Ще б пак: дружина у гастрономторзі якоюсь шишкою. От, так він, уявляєш, смикнув її за халат, аж ґудзики повідлітали. Вона каже, що це її дуже розлютило. З усього плеча як урізала його по мордяці. А йому бодай що. Ну, він же сильніший, чи не так? А вона — таке мініатюрне дівча. Говорить, що просто розгубилася від такого нахабства. «Стою, не знаю, що робити. Кричати — так потім сорому не обберешся. Стою і плачу. Така образа підступила. Сльози з очей мовчки ллються — і все». А він, жеребець дурний, почав із неї труси здирати, а потім узяв — і рвонув, і подер, тварюка. Отут, на поясі. Уявляєш?

Вона б нікому не розповіла. А тут чогось захотілося їй мені душу вилити. Я нічого їй не відказувала, лише слухала. Іноді треба, щоб хтось тебе вислухав. Лише вислухав — і все.

Ну і, коротше кажучи, він її мацав, де хотів, і туди пальця засовував. А вона каже: «Ну, думаю, я тобі тварюко зроблю. Ти цей день на все життя запам'ятаєш». І вирішила не опиратися, щоби пильність його приспати. А він уже кінцем своїм мокрим тицяє, ніяк утрапити не може. «Ну, я, — каже, — рвучко повернулася до нього обличчям і як дала носаком по яйцях, навіть сама злякалася. Така лють тоді на мене найшла. Ладна була знищити його. Хай тоді роблять, що хочуть. У в'язницю кидають, з роботи звільняють — байдуже. А він схопився за яйця, зігнувся, ротом повітря хапає, наче рибина, а потім як стояв — так і впав додолу». «А я,— каже,— стою, й не повіриш, жодного співчуття не маю. Лише дивлюся, як він карлючиться. А потім позирнула на його кінець, а він кінчив з кров'ю. Уявляєш, яке страхіття. Що робити, не знаю. «Швидку» — викликати, не викликати? А що я їм скажу? Злякалась. Іти кликати інших, так вони мене на місці порішать. Та ще й вигляд який: без трусів, на халаті — жодного ґудзика. Добре, що без ліфчика була, а то і його подер би. Ледве свідомість від жаху не втратила. Слава Богові, за чимось зайшла наша головна. Побачила все це. Я їй і розповіла. Вона мені повірила. Жодної «швидкої» викликати не стали. І взагалі ніякого галасу не чинили. Наче нічого й не трапилося».

А цю дівчину мають перевести до нашої філії на лівому березі. Словом, усе добре, що добре кінчається.

Ти знаєш, коли вона мені все це розповідала, було таке відчуття, наче отой недоумок мені своїм кінцем тицяє. Навіть захотілося якнайшвидше дістатися додому, залізти під душ і змити з себе цю бридоту.

Та вже нехай. Навіщо я тобі все це розповідаю? Це жіночі проблеми. Чоловікам вони ні до чого.

Небо вже починає сіріти. Незабаром світанок. Сволота. Не встигнеш пришвендяти з роботи, як знову час уставати.

Дарма. Жити можна. Мені нема на що скаржитись. От у інших гірше буває. А я все маю: коханого чоловіка, сина, квартиру. На харчі, дякувати Богові, вистачає, оце б ще...

Будильник прогримів різко і, як завжди, несподівано.

Серпень, 1993р.
Переклад з російської

Яка ви

Претензії до чоловіків у ліжку доволі відомі. А жінки — завжди чинять вірно? Давайте перевіримо.

♥ Ви згодні обговорювати тему контрацепції у першу шлюбну ніч?

- А чому ні ? ☐3
- Мене б це дуже збентежило. ☐1
- Це, напевне, необхідно. ☐2

♥ Ви обговорюєте з подругами своє інтимне життя?

- Частенько. ☐3
- Ні, це нікого не стосується. ☐1
- Інколи — з найближчими ☐2

♥ Як ви підказуєте йому, що отримуєте насолоду?

- Говорю йому про це. ☐3
- Сподіваюся, що сам зрозуміє. ☐1
- Стогоном, вигуками. ☐2

♥ Яку роль вам би хотілося зіграти?

- Жінки-вамп. ☐3
- Розпусниці. ☐1
- Покірної наложниці. ☐2

♥ Як ви відреагуєте на пропозицію подивитися порно?

- Це б мене збудило. ☐3
- Я б жахнулася ☐1

ТЕСТ

у ліжку?

Мабуть, це було б весело. ☐2

♥ **Наскільки для вас важливий секс?**

Це — найголовніше. ☐3
Взаєморозуміння важливіше. ☐1
Секс важливий, але це далеко не все. ☐2

♥ **Для вас є нормальним, коли жінка перебирає ініціативу в ліжку на себе?**

Звичайно! ☐3
Це не подобається чоловікам. ☐1
Так — якщо вона того хоче. ☐2

ПІДСУМКИ

7-11 очок.
Схоже, для вас кохання — це кухня, хатні справи. Можна кілька хвилин на тиждень і сексу присвятити, якщо вже чоловік без нього не може.

12-16.
Ви належите до «золотої середини». Не затиснута, цінуєте в сексі різноманітність і, водночас, урівноважена, без надмірностей.

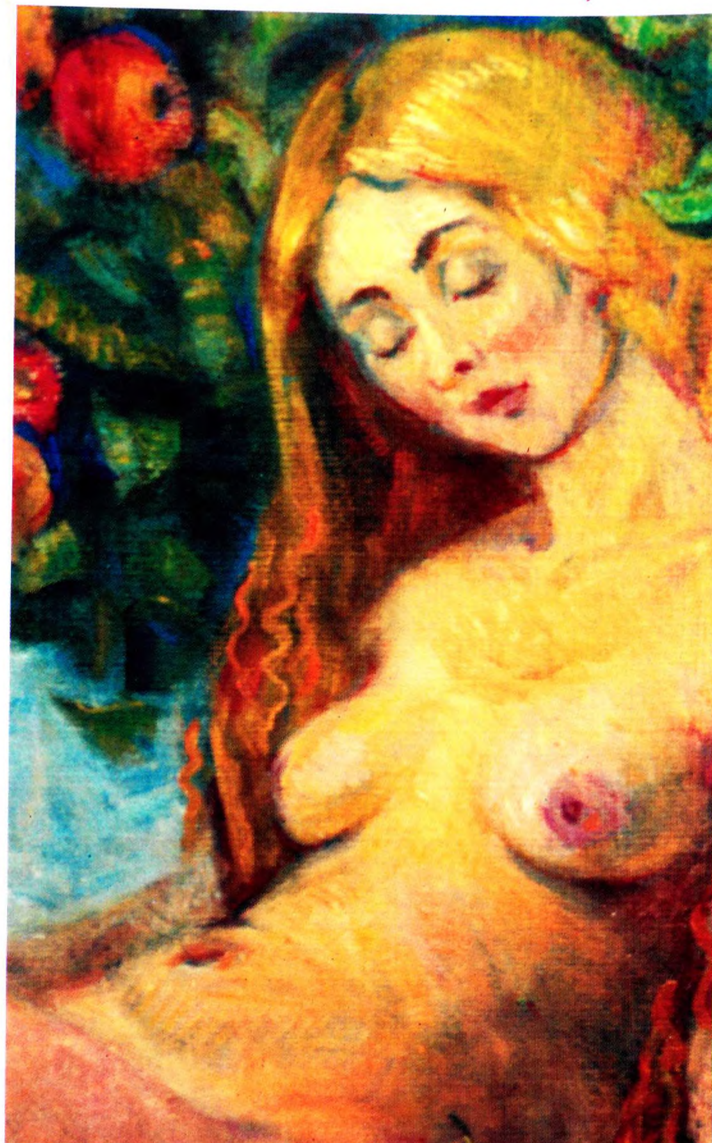
17-21.
Ви інколи схильні плутати кохання з жаданням. Є ризик стати рабою пристрастей.

ЛЕЛЬ
Пн Вт Ср Чт Пт Сб Нд Пн Вт Ср Чт Пт Сб Нд Пн Вт Ср Чт Пт Сб Нд Пн Вт Ср Чт Пт Сб Нд Пн Вт Ср Чт Пт Сб Нд Пн Вт
СІЧЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
ЛЮТИЙ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28
БЕРЕЗЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
КВІТЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
ТРАВЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
ЧЕРВЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
ЛИПЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
СЕРПЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
ВЕРЕСЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
ЖОВТЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
ЛИСТОПАД 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
ГРУДЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
2002

«Літо», 1999

«Лада і Лель», (фрагмент), 2000

Народилась Оксана Пилипчук у Козятині Вінницької області. Малярству навчалась у Маріуполі, де відвідувала художню студію, брала участь у виставках дитячої творчості. Закінчила Харківський художній інститут за фахом декоративно-прикладне мистецтво. Ще студенткою завоювала одне з чільних місць на міжнародному конкурсі в Японії.

Нині Оксана — аспірантка Української Академії мистецтва, багато і плідно працює в жанрі живопису, віддаючи перевагу сюжетам з української історії та міфам.

Оксана Пилипчук: ОБРАЗ ЛЮБОВІ

«Та й винеси нас з неволі в чисте поле», 2000

«Весталки», 2001

ЕРОТИЧНА КУХНЯ

10 кулінарних заповідей

для тих, хто хоче зберегти сексуальність

Без їжі не здатна прожити жодна тварина. Та лише людина здатна перетворити її на святиню, молитися на неї, поступово потрапляючи у цілковиту залежність. Пригадайте святкові столи, коли ви уже підвестися не годні, а рука мимоволі підкладає на тарілку смачненький шматок м'яса, салат або торт, якого «ще не смакували». І вам уже не до розваг, веселощів, спілкування — куняєте собі на дивані під телевізор. Вами володарює їжа.

Їжа здатна скасувати любовне побачення, відсунути у часі дзвінок до коханої, наславши лінь, не відпустить у кіно чи театр. У сорок років ви остаточно перетворитеся на її раба, надбаєте круглого живота і обрезкле обличчя. Відчуття ситості остаточно заглушить тугу за коханням.

Напевне, саме тому одинокі люди частенько потрапляють у замкнене коло: спочатку шукають забуття у вині та смачній їжі, потім починають страждати на ожиріння і, внаслідок, — комплексувати через огрядне тіло, яке соромно відкрити перед очима коханої людини, сексуального партнера. Тож, чи не краще зібрати силу волі — і спробувати розірвати порочне коло?

Боротьбу з переїданням чоловік і жінка мають розпочати одночасно, якщо хочуть на довгі роки залишитися один для одного духовно і сексуально привабливими. Насамперед усі бажаючі зберегти молодість повинні засвоїти секрети приготування таких страв і напоїв, які не лише допоможуть харчуватися раціонально, якісно, калорійно і смачно, але й не шкодитимуть організмові.

Принципи побудови нових відносин на кухні такі:

1. Частково звільніть від куховарства дружину, перебравши на себе приготування деяких страв. По-перше, у неї з'явиться час для догляду за собою і занять фізкультурою, поліпшиться загальний настрій і ставлення до чоловіка. А по-друге — він відчує себе кулінарним першовідкривачем, приємність власноруч щось творити для коханої.

Бажання здивувати, потішити, виявити турботу і ніжність, зробити один одному приємність мають домінувати під час приготування їжі.

2. Відмовтеся від солі! У людському організмі не передбачена її переробка. Внаслідок цього ми починаємо страждати на відкладення солі у судинах і кістковій тканині, захворювання сечовивідної системи, утворення каміння у нирках. До всього — сіль перекреслює смак багатьох натуральних продуктів.

Важко одразу — спробуйте відмовлятися від неї поступово, використовуючи не власне сіль, а її розчин з розрахунку 30 г на 1 л води. Цим розчином поливайте вже готові страви.

3. Не використовуйте бульйонів з кісток! Їхнє приготування було заборонене ще за часів СРСР, бо вони містять шкідливі омиленні жири та перетворені білкові сполуки. Краще вже варити перші страви на м'ясному бульйоні. А щоб м'ясо краще проварювалося, поріжте його дрібними шматочками.

4. Відмовтеся від смажених продуктів! Прогрівшись разом з жирами до 100 і більше градусів, білки змінюють структуру, а жири розкладаються, утворюючи шкідливі для організму речовини. Замість смаження запікайте страви на

ПЕРЕХРЕСТЯ

Симпатичный, спортивный, обеспеченный парень, эрудированный, порядочный — изысканный куннилинг, массаж очень эффектной даме. Приеду, приглашу в гости. Ваше фото. 69001, Запорожье-1, а/я 39.

Допоможу стати фотомоделлю дівчині 15-19/165-180, світло-русявій, світлоокій за інтим-послуги. Змістовний лист, фото тільки рекомендованим листом. 79000, Львів, Головпошта. Титову Ігорю Степановичу.

Молодой парень 19 лет познакомится с девушкой, женщиной, с/п. Очень жду! 02160, Киев-160, а/я 411 «Л». Диме.

Яркая, неординарная, экспансивная, доминирующая леди введет в мир с/м и расширит ваше представление об удовольствии. Тел.: 237-45-75. Линда.

Познакомлюсь с женщиной от 30 с целью создания семьи. С отсрочкой в 10 месяцев. 18027, Черкасы, с/ч 325/62 от.4, Евграфов С.Ф.

Девушка вышлет по предоплате свои откровенные фото. С девушками могу обменяться, но первой не высылаю. Конверт. А/я 44, ГОС №8, г.Белгород-Днестровский, Одесская обл., 67708.

Александр, Весы, 23-183-70, без вредных привычек. Познакомлюсь с привлекательной девушкой без в/п до 23 лет. На письма отвечу, фото верну. А/я 56, Главпочтамт, г.Шостка, Сумская обл., 41100.

Ласковый и нежный парень познакомится с надежной, великодушной и умной женщиной для встреч. 03142, Киев-142, а/я 20, Андрею.

Симпатичний 25 років мужчина. Познайомлюся з киянкою для сексу на її території. Матеріально не зацікавлений, здоровий. Київ, Головпошта, до запитання, пасп. ВО 083441.

Козерог, 37-167-60. Хочу познакомиться с женщиной для серьезных отношений. Сейчас сижу в тюрьме на особом режиме, но, несмотря на это, умею любить и ценить. Житомирская обл., г.Бердичев, ул.Низгурецкого, 1, к.30. Воронов О.В.

Брюнет 24-184-80, мрію познайомитися з жінкою приємної зовнішності 20-25 років з Львівської обл. Про себе: спортивної статури. 79029, м.Львів, вул. Шевченка, 156, ВЛ-30/14-141. Пода Олег Г.

Привлекательная пара (он - гетеросексуал, она - би) ищет молодую симпатичную женщину для совместного приятного времяпровождения. «Профессионалок» просим не беспокоить. Высылайте контактную информацию (тел./E-mail): kiev-conple@mail.ru, тел. 224-08-23 (Ольга).

Новоспечений чоловік ліниво колупає макарони на сніданок. Його молода дружина запитує:
— Любий, ти мене кохаєш?
— Мила, — відповідає він, — ти запитуєш мене про це упродовж цілого місяця. А чому ти жодного разу не поцікавилася, чи люблю я макарони?

Перший сніданок у молодій сім'ї. Юна дружина:
— Коханий, ну і як тобі смакує мій перший у житті пиріг? Чого ж ти мовчиш?.. Скажи бодай словечко! Або хоч пальцями поворуши!..

ПЕРЕХРЕСТЯ

На сторінках «Леля» працює служба знайомств «Перехрестя».

Приймаються оголошення від осіб:

БЕЗКОШТОВНІ — до 20 слів (публікуються згідно з чергою).

ПОЗАЧЕРГОВІ — до 20 слів. Вартість — 20 гривень.

3 ФОТО 3х4 см — до 20 слів, 40 гривень.

3 ФОТО 7х10 см — до 20 слів, 100 гривень.

За кожне наступне слово доплата 2 гривні.

ПДВ сплачується окремо.

Гроші слід переказувати на р/р 26007301330137 у Шевченківській філії АКБ «Національний кредит» м.Києва, МФО 322216. ЗКПО 21652557. Призначення: за розміщення оголошення. Одержувач — фірма «Деркул».

Оголошення публікуються лише після одержання коштів і копії квитанції про сплату.

У ПЕРШУ ЧЕРГУ ПУБЛІКУЮТЬСЯ ПЛАТНІ ОГОЛОШЕННЯ.

Безкоштовні оголошення приймаються лише на купонах «Леля».

БЕЗКОШТОВНЕ ОГОЛОШЕННЯ

Не більше 20 слів друкованими літерами

Ваша адреса або телефон:

Купон вирізати, наклеїти на листівку або покласти у конверт і надіслати на адресу: 04119, а/с 39 з позначкою **«Перехрестя»**.

МРІЯ ТОВСТУНА

1 склянка нашаткованої соломкою білокачанної капусти, 1 цибулина, 1 ст. ложка білого сухого вина, 1 ст. ложка кефіру.

Капусту нашаткувати, цибулину дрібно порізати, змішати, полити вином і кефіром.

ЦАРИЦЯ

1 ст. ложка тертої редьки, 1 яблуко, 1 квітка шипшини, 1/2 склянки кислого молока, 2 зубка часнику.

Почистити редьку і натерти на дрібній тертушці, змішати із скибочками яблука, додати дрібно нарізані пелюстки шипшини, засмачити салат кислим молоком, змішаним з подрібненим часником.

САЛАТ ІЗ КАРТОПЛІ З ЧАСНИКОМ

7 картоплин, 4 зубчика часнику, 4 ст. ложки рослинної олії, 1/2 чайної ложки гірчиці, сіль, молотий перець за смаком.

Почищену картоплю відварити на пару, викласти на таріль і залити сумішшю гірчиці, товченого часнику, солі, перцю і олії. Подавати гарячим.

САЛАТ ІЗ МОРКВИ З СИРОМ

4 морквини, 200 г жирного сиру, 2 ст. ложки сметани, 2 ст. ложки меду, 2 ст. ложки ізюму, кориця на кінчику ножа, 4 скибочки лимона.

Почищену моркву натерти на дрібній тертушці, змішати з протертим через сито сиром, додати сметану, промитий ізюм, мед, корицю і перемішати. Розкласти гіркою у салатниці, прикрасити ізюмом і скибками лимона.

рослинній подушці, що, крім усього, звільнить вас від довгого стояння біля плити.

5. Прагніть зберігати природну цінність продукту. Не слід безкінечно тримати їжу на вогні. Достатньо нагріти її до 100°С, накрити кришкою і дати постояти, приміром, у духовці, як це робили в печі селяни. Хвилин за 30-40 каструлю знов треба поставити на вогонь, довести до кипіння, проварити 5-6 хвилин і знову зробити 20-хвилинну перерву. Тепер страва готова.

6. Зведіть вживання цукру до мінімуму. Не прагніть улітку й восени наготувати якомога більше варення, повидла, джемів — вони реально призводять до діабету. Краще подбайте про запаси листя та ягід малини, смородини, брусниці, суниці, хмелю, подорожника, м'яти перчаної, квіток липи, ромашки, календули, коренів валеріани лікарської та інших рослин.

7. Прагніть різноманітити свій стіл, не обмежуючись борщем та кашами. Сміливіше використовуйте прянощі, всілякі салати, соуси, які нададуть присмаку новизни та оригінальності навіть звичним стравам.

8. Не зловживайте алкоголем, який, наче кувалда, глушить клітини мозку. Навчіться готувати легкі напої з фруктів і трав, які піднімають настрій та сексуальну активність, покращують апетит і сприяють діяльності шлунку.

9. Ніколи не лайте невдалу страву, краще посміхніться. Пригорілий пиріг з'їсться, наче пишний торт, надто незвичний соус піде на «ура», якщо до нього додати ласкаве слово, ніжний доторк чи еротичний натяк у вигляді фривольної назви — на кшталт «любовного нектару».

10. Прагніть більше гуляти, виїжджати на природу, танцювати, піклуватися про дітей, про себе і власне здоров'я. Не занурюйтеся з головою у навколишні проблеми — вмійте розслаблятися!

Вивчення секретів кулінарії, звичайно, найпростіше почати з салатів, закусок, потім можна перейти до супів. Рецепти вибирайте на власний смак!

За книгою «Кулінарія для закоханих» Володимира Михайлова, — засновника першого у світі кулінарного еротичного театру.

СУП ІЗ РИСУ З ЯБЛУКАМИ

1л кефіру, 1л води, 5 середніх яблук, 1 склянка рису, 1 ст. ложка меду, ванілін, 1/2 стакану сметани, сіль за смаком.

Замочений попередньо рис залити гарячою підсоленою водою, довести до кипіння, проварити 2-3 хвилини і охолодити у відварі. Яблука нарізати скибочками, змішати з рисом, відваром, кефіром, додати мед, сіль, ванілін.

СУП-ЛОКШИНА З ГАРБУЗОМ

2 л кефіру, 1,5 л води, 2 склянки локшини, 200 г гарбуза, 1 ст. ложка меду, 1/2 склянки сметани, 2 ст. ложки дрібно нарізаної зеленої цибулі, ванілін на кінчику ножа, сіль за смаком.

Локшину відварити у підсоленій воді, відкинути на друшляк і охолодити. Відвар не виливати, а, охоловши, додати до нього натертий на крупній тертушці гарбуз, кефір, мед, ванілін, відварену локшину, сметану, зелену цибулю.

ЯК ВОВКА НЕ ГОДУЙ, А У СЛОНА ЧЛЕН БІЛЬШИЙ

У великих на зріст людей не обов'язково геть усе має бути великим. А у крупних тварин? У «Фізіології відтворення» Маршалла, приміром, описується слон, що мав пеніс, довший за півтора метри, причому зовнішня частина складала приблизно третину. Дітородний орган слона може використовуватися ще й як знаряддя для шмагання — довжина дозволяє. Та світових чемпіонів виростили у своїх лавах кити. Пеніси великих китів Роркела перевищують три метри у довжину і тридцять сантиметрів у діаметрі. Їхні органи складаються з двох прикріплених до тазових кісток відростків, які потім з'єднуються у мотузкоподібний член. Для зручності його можна сховати в тазову щілину.

Найглибша піхва також не у слоних, хоча й сягає півметра. Природним буде припустити, що вона має здатність розтягуватися, коли приймає півтораметровий орган судженого. Цікаво також, що слонячий жіночий генітальний канал, як і в людей, закриває до часу дівоча плівка. Найглибша у тваринному царстві піхва, звичайно ж, належить китам. За словами Маршалла, «ця вульва є довгою еліптичною шахтою» глибиною від 1,8 до 2,5 метрів.

Найдовше коїтус триває у норок та соболів. Парування останніх, приміром, триває від моменту входження до виходу вісім годин, впродовж яких відбувається кілька еякуляцій з перепочинками. Норки та тхори здатні злягатися від двадцяти хвилин до двох годин.

Найбільше еякулянту викидають кити: навіть море навколо змінює колір. Серед свійських тварин — кабан: до 500 мілілітрів, тобто добрячий кухоль.

Сексуальне життя переважної більшості тварин суворо регламентоване шлюбними періодами, тобто дійство вершиться виключно в ім'я продовження роду. Й лише дельфіни, як і люди, здатні кохатися заради сексуального задоволення. Що і роблять у вільний час.

Якби горили були трохи розумніші, вони для регулювання народжуваності також використовували б протизаплідні пігулки. Їхній організм для цього цілком пристосований.

Деякі музичні ноти здатні сексуально збуджувати кішок.

Орли — сексуальні екстремісти Вони кохаються у польоті на швидкості понад 90 км на годину.

Усі морські окуні народжуються самицями, й лише сягнувши повноліття, змінюють стать на протилежну.

Бджоли-самці, схиляючи своїх обраниць до сексу, виробляють аромат квітучої вишні.

Шовкопряд здатен нанюхати самицю на відстані трьох кілометрів.

ВЕНЦИКЛОПЕДІЯ ЕРОТИКИ В

Верлен Поль (1844—1896)

Французький поет. Почав писати під впливом парнасців і романтиків, насамперед Ш.Бодлера. Разом з А.Рембо і С.Маларме став одним з основоположників символізму. Написав «Сатурнівські вірші» (1866), «Галантні святкування» (1869), книгу віршів «Пісня чистого кохання» (1870), присвячену нареченій. У пізніші роки видав збірки «Романси без слів» (1874), «Мудрість» (1881), «Далеке і близьке» (1884) та інші твори. Він збагатив лірику найрізноманітнішими відтінками переживань, зблизив її із задушевною бесідою, надав віршам тонкої музикальності. Був, за словами В.Брюсова, «найінтимнішим з-поміж поетів».

СЕГІДИЛЬЯ

Смаглявко непочата,
Палка над всі дівчата!
Дарма часу не гай,
На софку цю лягай,
Коли вже роздяглася,
Щоб я руками вперся
В твої розкішні перса,
До голої напів
Губами прикипів.
Конаючи з залася!

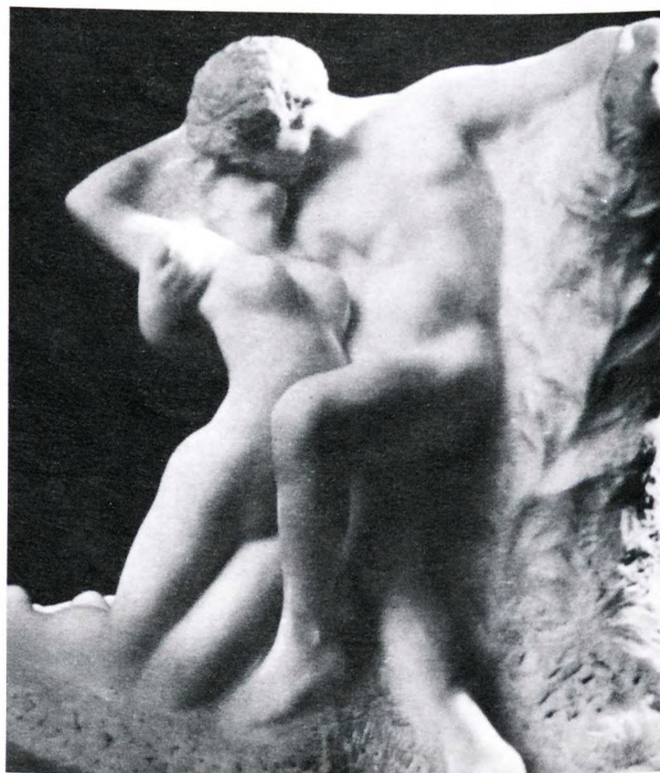
Не будь занадто скромна,
Сьогодні ніч скоромна:
Будь владна,
вредна, зла,
Дарма, аби була
Весела й безсоромна.
Щоб це жадане тіло
При місяці мигтіло
Од злота золотіш...
Потіш мене, потіш,
Хай серцем я відтану!

Плоть юна, переможна,
Тобі усе, все можна,
Твій пал, як жар, пече...
Іще, іще, іще
Давай, моя гітано!
То яросна, то томна,
То ніби непритомна,
Кусай мене і рви,
І ляжками дави,
У пестощах невтомна!

З французької переклав
Микола Лукаш

Мініатюри XVIII ст. Раджистан, Індія.

Огюст Роден. Вічна ВЕСНА. 1900.

Весна

— пора року, яка символізує пробудження кохання, зародження нових надій, нового життя. Вона є дуже популярною темою у мистецтві; найчастіше її змальовують в образі дівчини або молодої жінки. Ці твори здебільшого сповнені відвертої еротики, чуттєвої поезії.

Верхівка, що обертається

— одна з екзотичних сексуальних позицій, описаних у «Камасутрі». Жінка сідає на партнера і складається відповідним чином, зберігаючи контакт між лінгамом і йоні. Вона обертається над ним, наче колесо, рухаючись за допомогою розхитування власного тіла. Опанувати цей спосіб злягання можна лише на практиці.

Веселий Артем (Микола Кочкуров) (1899-1938)

— російський радянський письменник, член більшовицької партії з 1917 року, активний учасник жовтневого перевороту і громадянської війни, які й стали головними темами його творів, зокрема найбільш відомого — роману «Росія, кров'ю умита» (1932). Рідна партія щедро віддячила своєму письменникові-комісару, як і багатьом іншим, — кулею в потилицю у катівнях Луб'янки.

Та не все у творчому спадку Веселого таке вже ура-революційне. В цьому переконує подане нижче оповідання, в якому живе життя і романтика людських почуттів беруть гору над умоглядними гаслами «світової революції».

НУРГАЛЬЯ

Нургалья — горда дочка вільних гір. Її ноги сухі й гарячі, як у молодої лошиці. Вона жвава й вільна, як орля, що ширяє, купається у блакиті неба. Скаче на коні, мов добрячий джигіт. А гвинтівка для її маленьких, але сильних рук — однаково що іграшка. За версту, не цілячись, вона вибиває з сідла вершника.

В ній войовничість і відвага усіх її предків. У бою Нургалья винахідлива, рішуча й смілива. Любо-дорого було дивитись, як вона,

шістнадцятирічне дівчисько, з горловим зиканням, зблискуючи повними диких п'яних веселощів очима, старою дідівською шаблею врубувалась у гущавину ворогів. Отака Нургалья.

Вчора Нургалья була тут зі мною. Я цілував її. Пестив її. На скелі над морем ми гралися, наче двоє молодих, сильних і веселих звірів. Потім, сам того не бажаючи, я образив її. Вона жбурнула мені в душу важкий камінь розчарування і побігла геть.

Ніч промайнула, і я не бачив і не чув Нургалії коло себе.

О, Нургальє, моя орлице, прости мене... Рідким полум'ям, золотим вогнем цілунків я виповню твою душу по вінця, через вінця. І коли ти, зморена, сонна, впадеш на мої руки — заворожливою піснею заколисаю тебе. Ніжними цілунками закрию очі і понесу до блаженної країни, країни мрій. І до тебе, люба, прилинуть сни, такі прекрасні й дивовижні, які не снились і в дитинстві...

Прийди до мене, зоре моя! Весно моя! Радісна пісне. Гірська річко, оповита діамантовим серпанком. Сонце на сході, вранішнє вітання, я чекаю на тебе!..

Ніч відходить, гасячи вогники зірок...

Займається ранок. Яснішає море. Рибальські човни, мов легкі веселі птахи, розгорнувши крила, линуть у море зустрічати світанок. З моря півнячим гребінцем витикається краєчок сонця...

...Сильні пружні руки обхоплюють ззаду мою шию.

— Нургалья!

— Любчик!.. — Це одне з небагатьох слів, яких я навчив її. Незнання мови і різниця націй анітрохи не затьмарюють нашої радості. Мова поцілунків та пестощів зрозуміла всім.

Міцні, дзвінкі поцілунки дарує мені Нургалья.

В її променистих чарівливих очах застигли переливи вранішньої зорі та сонного моря. І ще її очі схожі на двійко розквітлих, умитих росою чорних тюльпанів, на двоє відполірованих чорних сонць. З її очей п'ю, захлинаючись, пекучу радість, вогонь захвату. З її вуст я причащаюся хмільним медом п'янкого кохання...

Сонце полоще в морі золоті полотнища проміння. Море світиться радістю. У морі — море барв, море звуків. Сонце і море купаються одне в одному, як душі закоханих. У небі, в блакитній безодні ширяють орли, маленькі-маленькі, наче жуки.

— Нургальє, гайда!

Нургалья сміється. Вискалює білі, наче ріпка, зуби. Дослухаючись до свого голосу, дзвінко вигукує:

— Любчик! Джаний, аджоб!

Ми обоє сміємося. Лагідна стихія бурхає в моїх грудях...

Прямовисною стежкою мчимо вниз. Біжимо назустріч сонцю. Кидаємося в лагідні обійми блакитного моря. Зі сміхом пливемо радісною осяйною гладінню до сірого каменя, що непоодаль.

Пливемо і сміємося...

Сміємося одне одному, пурпуровому сонцю, коханому морю, бездонному небу...

Допливаю перший. Підпливає і Нургалья. Залазить на камінь. Я цілую її. І сонце цілує її.

Її коси мокрі. Блискучі крапельки води котяться по плечах, грудях, животі, світяться і сяють. А в сяючих щастям очах — і сміх, і радість, і вогонь безумства, і море, і сонце.

Весь тремчу, як молодий дубок під навальним буревієм, і цілую, цілую, цілую сонячну, пропахлу морем кохану — в чоло, в круті вигини воронованих брів, у квітучі весняні очі, цілую криваву рану закличного рота, холоднуваті солоні плечі, литі, виточені груди, живіт.

Стомлена, вона тихо сміється, гладить мене і цілує мене.

— Твої цілунки, — кажу я, — западають мені в душу, як дрібні мідяки, глухо дзенькаючи... А я хочу, щоб ти жбурляла в мене щедрі жмені щирого золота.

Не розуміючи слів, вона зрозуміла мене.

— Джаний.

І як у чорних кучерях диму зблискує золотий меч полум'я, так і в ній зблискує пристрасть. Здригнулась і завмерла на мить. Порвалася до мене. І брили спокою гримко покотилися в безодні...

Сплеснулась, хлюпнулась об мене, як хвиля об скелю, та й застигла на злеті.

Сонце дарує нам силу-силенну цілунків вогненних. І веселі ясні хвилі, виграваючи, без угаву шумлять, славлячи наше кохання. Шумлять, мов важкі крила орлині. І безліч сліпучих сонць плавляться, гойдаються в осяйних колисках заколисливих хвиль.

Я гойдаюся на грудях милої, як на хвилях...

Кохання зав'язало нас в один вузол...

Припадаю до її вуст довгим-довгим цілунком. Цілунком, що напуває і п'є. В її стуманілих очах куриться дим радості.

— То ось вона, Нургалья! — безгучно кричу і хапаю її за плечі. Гладжу сильну вигнуту шию, кучеряву чорну голову, широкі стегна, неначе хочу допевнитись, що зі мною не сонне привиддя, а жива, земна Нургалья, з гарячою кров'ю, з хрусткими кістками, з молодими грудьми, що ходять хвилею.

Цілую криваві зорі сосців і безгучно кричу:

— Нургальє, вітрило душі моєї! В тобі — сонце півдня і простір океану. Ти прекрасна, мов дика квітка. Свіжа, мов вітер на гірських висотах. У твоїх очах струменять зоряні відсвіти розквітлого радістю доброго моря, розквітлого золотом сонця. Ти — мої крила могутні.

Нургалья не розуміє ані слова з того, що я кажу, але радіє, як дитина, і, схвально поплескуючи мене по спині, заохочує:

— Ну, ну...

— Ти — багатоголоса пісня пташина, — кажу я. — Обкури мене солодким чадом кохання свого. Обпали полум'ям цілунків. Навчи мене всього доброго та лагідного.

— Милий...

Кохання... Воно влило в мене сили титана і веселощі дитини. Воно розпростерило мою душу. Оперізало мене стрічкою блискавиці. Вплело в мої кучері палючі сонячні квіти.

Кохання витягло мене з ями темного тваринного існування. Витягло на сонячну гору, і перед моїм зачудованим зором постав увесь світ.

Тріумфальний. Творчий. Барвистий.

1918-1919

Скорочений переклад з російської В.Митрофанова.

Весілля

— обряд народження сім'ї. На Україні він перетворювався на справжню народну драму. Українське весілля поділяється на три цикли: передвесільний (сватання, умовини, оглядини, заручини, бгання короваю і дівич-вечір), весільний (запросини, обдарування, посад молодих, розплітання коси, розподіл короваю, перевезення посагу, перезва, рядження) і післявесільний (хлібини, свашини, гостини, які полягали у вшануванні батьків молодими; прилучення невістки до родини чоловіка).

Володимир Маковський. Дівич-вечір (1884).

Оповідання «Дозвольте розслабитися» польського есперантиста професора Тибурцюжа Тиблевського (1933-1998) у 1984 році здобуло першу премію серед прозових творів у Мистецькому конкурсі, влаштованому Всесвітньою спілкою есперантистів (Роттердам, Нідерланди). Т. Тиблевський, вчений соціолог, протягом свого життя видав три збірки оповідань міжнародною мовою есперанто. Література цією мовою розвивається вже впродовж ста років, її ПЕН-центр у 1993 році прийнятий до лав міжнародного ПЕН-клубу, оригінальні твори есперантської літератури перекладено на сорок мов світу. В Україні на сьогодні перекладено понад сорок творів 21 автора-есперантиста, які свого часу з'явились у журналах «Всесвіт», «Наука і суспільство», «Українська культура» і у місцевій періодиці. Окремою книжкою видано твори відомого українського сліпого есперантиста, класика японської дитячої літератури Василя Ярошенка. Українською мовою згадане оповідання переклав голова Тернопільського клубу есперантистів «Терноцвіт».

Віктор Паюк,
віце-президент
Української
Есперанто-асоціації.

Тибурцюж Тиблевський

ДОЗВОЛЬТЕ

Стоячи навколішки, він потопав у ній. Туди, назад, вниз, догори — все в ритмі, продиктованому природою. Це дійство так захоплювало його, що аж кричати хотілося. Але він мовчав, довкілля виповнювала безмовна пісня палкого кохання. Могутній стогін чергувався з прохальним лепетанням, щоби за мить перейти у ревіння та нові позойкування, які лунали небесною музикою.

Він шукав подальшого наповнення. Розчепіреними пальцями охоплював її груди, які розгойдувалися, танцюючи, стуляв оксамитово-делікатну долоню, торкався великими пальцями сосків, подорожуючи навколо них, пестив розлогі пагорби та захоплено видивлявся на їхнє тремтіння, коли вони на якусь мить залишалися самотніми.

Тоді його рука просувалася до її невгамовних стегон, їхні контури утворювали гармонійну лінію божественного витвору мистецтва, який народжується один раз на мільярд.

Послабити руки, дозволити їм рухатися в одному ритмі зі стегнами, які неначе очманіли, бачити здиблений живіт з ущелинкою посередині, яка ніби благала про доторк, запрошувала приголубити, обвити руками, вплестися, зав'язатися вузлом, але... бракувало тих же рук, не вистачало пальців, замалим було тіло для того, щоби якнайщільніше притиснутися до цього пружинно пульсуючого єства. У роті геть пересохло.

Він спрагло дивився на вологі повнокровні губи, які далеко внизу обрамлювали рожеві ясна й білі зуби навколо симпатичної печерки, з якої визирав мерехтливий язик. Було величезне бажання торкатись її, цілувати її, пити все це, вбирати у себе закличні поклики — та заважали лещата округлих стегон, що лагідно, але наполегливо вимагали руху всередину, вперед, назовні, пірнати і знову виходити з палаючої розщелини. Потрапивши у подвійне кільце, що стискало його як зовні, так і всередині, він отримував величезне задоволення. Нескінченні колисання, коливання рук збурили нову хвилю енергії, яка штовхнула його ще у більшу глибину, де на нього чекали водночас і дно, і вершина любострастя, про що зачарована жінка одразу повідомила новими зойками.

Її руки гарячково шугали по його спині та сідницях, переплигуючи на стегна, щоб за мить повернутися на спину, торкатись її напружених м'язів. Ритм прискорювався, відлунюючись у диханні, повіки тріпотіли, заслоняючи очі.

Здавалося, з глибинних надр піднімався землетрус, його нестримна сила підкидала її вгору, лише п'яти й голова утримувалися на вкритій мохом скелі — й ця могуть була захоплюючою. У шалено швидких ритмах він то злітав угору, то падав, відчуваючи, як слабнуть оті кільця.

МАМА У СІМ РОКІВ

Не так давно світовою пресою прокотилася ціла хвиля повідомлень про мам, які стали ними у нетрадиційному віці. Вони наче змагалися: хто ж стане найбільш юною мамою планети. Дозволимо собі нагадати хроніку цих неймовірних змагань.

УКРАЇНА. 14-річна чернігівчанка Віра Л. народила доньку. Ця подія не привернула б широкої уваги, якби дівчина через неповний рік не привела на світ ще двійко донечок. Щасливий батечко, який встиг на той час закінчити школу, швиденько влаштувався на роботу, аби мати можливість утримувати багатодітну сім'ю.

КОЛУМБІЯ. Місцева жителька Марта Артундуага народила доньку у... дев'ять років. Батьком немовляти став її рідний дядько, якому було на той час 18 років.

Марта — старша дочка у сім'ї робітника плантації Амбросіо та його дружини Ольги. За свідченням матері, у Марти спостерігалося надзвичайно раннє статеве дозрівання. Зокрема, місячні у неї розпочалися у 3 роки. Тож, коли одного разу вони не

РОЗСЛАБИТИСЯ

Рожева шкіра її обличчя почервоніла, заокруглені ніздрі побіліли, у німому заклику широко розкрився рот. Раптом він відчув потребу отримати більше, взяти все можливе. Руки його захопили тілесну симетрію її сідниць, ніби це було кермо, яке мало спрямувати до берега любострастя.

Її голова майже торкалася вкритого іржею високого хреста, якого встановив тут століття тому якийсь із грішників, що прагнув покаятися. Та посеред неозорої тиші барвистої природи він не помічав нічого, крім щедрого на коливання тіла жінки, яку до нестями кохав.

Дивитися... Ні, обмацувати, занурюватися, тонути... Він упав обличчям між її стрибаючих персів, стиснувши пальцями до болісної насолоди підніжжя її півкуль — так, наче казковий велетень колише дитя, — і закричав у тріумфальному екстазі, на який вона щасливо і вдячно відгукнулася, приймаючи теплий струмінь життя...

Згас ритм, стишився стогін, вони жадібно вдихали повітря, що ставало прохолодним. Зачаровано і зворушливо визираючи оком з-під її пиптика, він нарешті помітив зелену долину й сірий схил скелястих гір, укритий вдалині блакитним серпанком туману... На сусідню скелю вперто дерлося двійко людей.

— Коли я отак лежу між твоїми грудьми, здається, що я тримаю в руках увесь світ, — поволі заговорив він, вимовляючи по слову в проміжках між вдихом і видихом.

— Мій легеню, — шепотіла вона і пестила м'якими пальцями його спину, яка вже бралася холодком.

Із долини подув легенький вітерець, обдуваючи величний хрест над їхніми головами, якого колись важко знесли на цю скелясту вершину, що постала із глибин долини. Шелестіло листя. Він заплакав від щастя. Тепла волога торкнулася його вуха...

Лише тепер він відчув, що йому добряче, аж до болю, муляє. Гранітні камінці крізь мох кололи затерплі руки, на яких лежала та, що подарувала йому таке задоволення. Спокійним звивистим порухом він вивільнив ліву, потім праву руку. Жінка ворухнулася, ніби протестуючи.

— Сідай на мене, — шепнув він. Вітер поніс його слова в долину, жінка засміялася. Сміх, зародившись десь побіля її пупка, піднявся і, здалося, вилетів з її рота трелями дзвіночка.

— Буде напрочуд гарно, — відгукнулася вона радісно.

— О, так, ходи.

Він легко знайшов дорогу в неї і знову спізнав тієї таки м'якої теплоти, якою насолоджувався лише кілька хвилин тому, а вона, сідаючи йому на коліна та випростовуючись, підтримувала руки так, наче хотіла затулити їх. Вмостившись, вона обхопила його стегнами. Повільні розгойдування — праворуч, ліворуч, вперед, назад — із його ледь помітними відповідями поступово перейшли у коливання обох тіл; вона гладила його плечі, повільно просилювала руку до низу живота, блукала пальцями між кучериками волосся, торкалася пупка і поверталась до підборіддя, щоб на якусь мить затриматися на його пульсуючій шиї.

Вона дивилася вдалину. Вершини гір манили до себе знайомими контурами, обіцяючи нові враження.

— Амазонко моя, — почула вона його жагучий шепіт... Ліворуч височив купол, навколо якого під час церковних церемоній вирувало людьми, але звідси він виглядав зовсім відчужено, вражав тихою і величною присутністю. Глибока і плоска долина, що викидала з високих димарів клубки диму, здавалася сіро-зеленою, далекою і чужою.

— А-а-а-х-х-х! — закричала вона, прискорюючи ритм.

Ледь піднявши голову, він легенько притискав її груди і, піддаючи сідницею, поглиблював вертикаль. А вона нахилилася вперед і підклала долоні під його голову. Яскраві очі, виблискуючи, сяяли до очей, що були навпроти. Прийшла та могутня сила, яка почала здіймати їх дедалі вище. Великі долоні, чергуючись, підтримували її опуклості спереду, ззаду, ніби диктуючи коливальний ритм.

— О, твої руки-и-и, твої-ї-ї...

Тепер вона нахилилася нижче, груди якусь мить вільно коливалися, та вона швидко обхопила його голову, притисла до пружних півкуль і знову перейшла у чвал, щоб злетіти над горами, заширяти у небі.

Груди її були твердими, він проникав у неї, прославляючи новий екстаз глухим стогоном. Очі затуманилися — вона помітила це за секунду до того, як її саму штовхнув у вир любострастя закон природи. Злетіла у вись пісня оргазму, розквітла спільна квітка кохання, розлився фарбами світ.

— Заради цього варто жити, — виголосив він сокровенне.

— Для тебе, все для тебе, мій легеню...

Знесилені лежали вони на немилосердно твердій скелі серед розкиданих довкола шматків моху. Їхні груди блищали від поту й здіймалися та опускалися, немов хвилі.

— Кохана...

— Ти, коханий, тримай мене міцно... завжди.

Переклав з есперанто
Микола Кривецький.

з'явилися вчасно, сім'я стурбувалася. І, як бачимо, не безпідставно. Після народження дитини Марта кинула школу і почала ходити разом з батьками на плантацію — щоб заробити трохи грошей.

США. Восьмирічна жителька Арканзасу народила двійнят і стала на якийсь час наймолодшою мамою світу. Ім'я рекордсменки не повідомлялося. Завагітніла вона від дорослого мужчини.

Попри юний вік, пологи пройшли без ускладнень. Вага близнюків була дещо меншою за нормальну, тому їх одразу вмістили в інкубатор. Діти здорові, проте батьки породіллі вирішили із зрозумілих причин передати їх до дитячого будинку.

Проте цей рекорд тримався недовго. Пальма першості знову перейшла до **УКРАЇНИ**. Наймолодшою мамою планети стала семирічна харків'янка, яка у місцевому мединституті народила дитину вагою 3 кілограми і 50 сантиметрів на зріст.

01.809-24

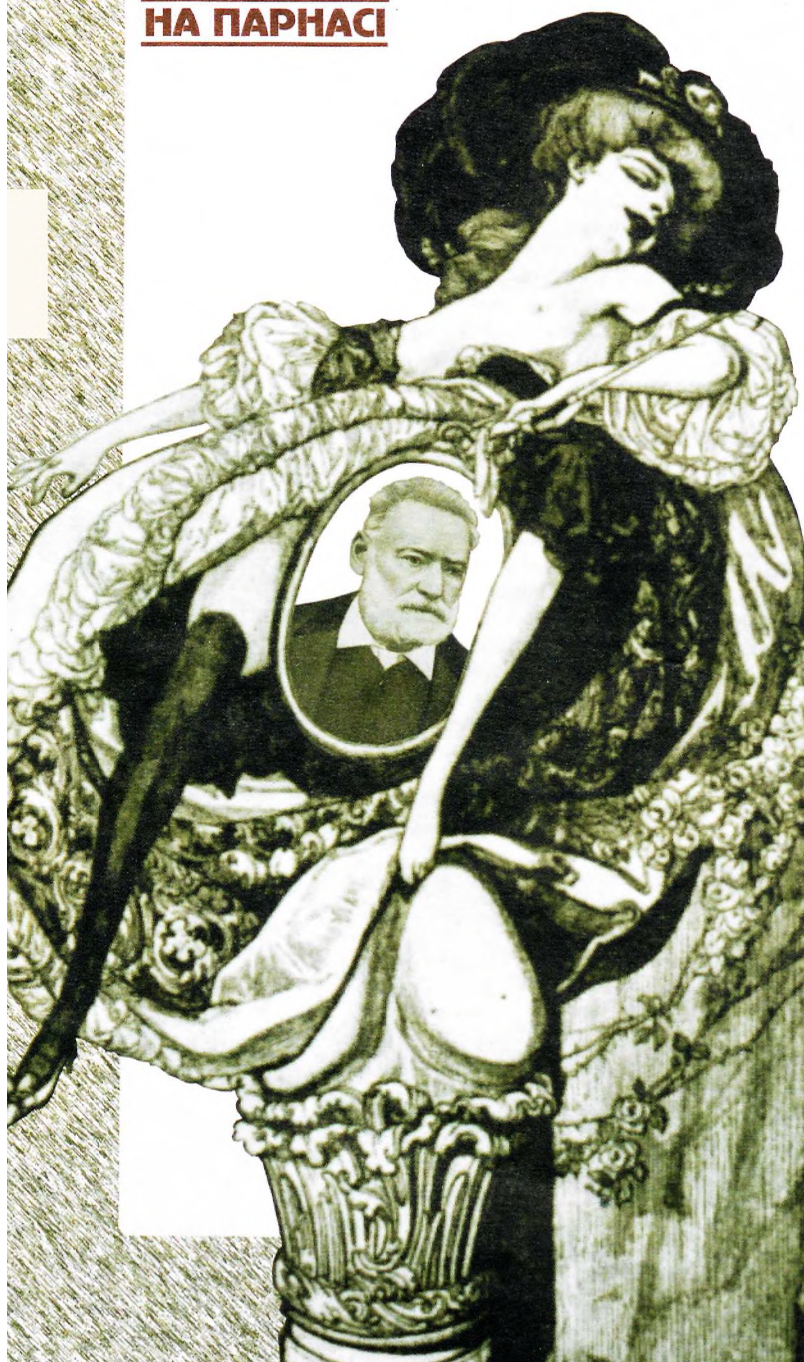
ВІКТОР ГЮГО: 9 ЗЛЯГАНЬ ВПРОДОВЖ ШЛЮБНОЇ НОЧІ

Літературна творчість висмоктує з геніїв не всі життєві соки. Цей факт переконливо довів Віктор Гюго, чиї сексуальні вершини не поступаються величчю вершинам мистецьким.

...Одружився Гюго у двадцять років, не маючи жодного сексуального досвіду. І першої ж шлюбної ночі приголомшив юну і таку саму невинну дружину дев'ятьма статевими актами поспіль. Адель Фуше така активність виснажувала, та вона марно сподівалася, що чоловік врешті-решт насититься коханням. Протрималася вона вісім років, переживши п'ять надзвичайно складних вагітностей. А потім відмовилася лягати з чоловіком у ліжко. Що тому лишалося робити?

1833 року, вже маючи завдяки романові «Тіні над Нотр-Дам» всесвітню славу, письменник знайомиться з двадцятишестирічною актрисою Жульєттою Друе. Ця красуня мала серед своїх коханців багатьох відомих і багатих парижан. Саме у її ліжку Гюго опанував секрети найвищого пілотажу, сформувався як неперевершений коханець, від якого жінки у буквальному розумінні втрачали голову.

НА ПАРНАСІ

Для Гюго було нормальним розпочати ранок з молоденькою повією, перед обідом порозважатися з якоюсь актрисою, а ввечері розділити ліжко з відомою куртизанкою. І все це було лише прелюдією до нескінченної ночі кохання з невтомною і ненаситною Жульєттою.

Коли актрисі виповнилося сорок років, і краса її трохи прив'яла, Гюго на певний час захопився, було, молодою аристократкою Леоні Д'Оне. Та їхній роман завершився скандалом: чоловік, найнявши поліцію, заскочив коханців у ліжку. Звинувачена у перелюбі, Леоні опинилася за гратами. Знаменитого письменника врятувало те, що він був пером. Після звільнення Леоні Гюго певний час ділив свою увагу між нею і Жульєттою порівну, та врешті віддав перевагу більш досвідченій коханці.

Жульєтта стала найголовнішою любов'ю його життя. Хоча вони здебільшого мешкали окремо, їхнє інтимне життя тривало півстоліття. Якщо дозволяли обставини, Гюго навідувався до неї щодня. Жульєтта зберігала вірність коханому. Впродовж їхнього знайомства вона написала до нього 1700 любовних листів. І, врешті, 11 травня 1883 року померла на його руках.

Але таке красиве і дещо романтичне кохання не заважало Гюго домагатися прихильності інших жінок. Сама Жульєтта нарахувала, що з 1848 по 1850 рік Гюго змінив щонайменше 200 сексуальних партнерш. Серед них траплялися й такі, які за віком могли бути онуками письменника. Одне ім'я Гюго діяло на них, неначе потужний афродізіак. Досить пригадати, що у семидесятирічному віці він спокусив двадцятидворічну доньку письменника Теофіла Готьє. Приблизно тоді він мав таємний зв'язок і з молодшою за нього удвічі Сарою Бернар.

Сексувався Гюго до останніх днів життя. Записи у його щоденнику свідчать, що за чотири місяці до смерті восьмидесятирічний письменник вісім разів мав секс з жінками.

Помер Віктор Гюго 22 травня 1885 року, переживши кохану Жульєтту на два роки.

ЛІТЕРАТУРНІ АНЕКДОТИ

Віктор Гюго западав на жіночу красу, але до весілля з Аделлю Фуше, яке відбулося 22 жовтня 1822 року, він не знав жінки. Попри відсутність досвіду, перша шлюбна ніч виявилася бурхливою. Історик Гі Бретон змальовує це у такій сценці:

АДЕЛЬ: — Як? Знову? Дев'ятий раз? Ти робиш свою справу надто сумлінно!

ВІКТОР: — Чоловік отримав від богів, мадам, цього ключа, яким у себе вдома він має 24 години на добу заводити свою половину.

Віктор Гюго не зберігав вірність ані дружині Аделі, ані постійній коханці Жульєтті. Одного разу він зраджував їм з Леоні — дружиною художника Біара.

Несподівано в квартирі, де вони кохаються, з'являється поліцій ний комісар з художником Біаром. Віктор, у чім мати народила, підводиться з постелі.

КОМІСАР: — І вам не сором, месьє, поставати перед нами у подобі похітливого фавна?

ВІКТОР: — Мені потрібні зовсім не ви, щоб упала моя тріумфальна арка! Гюго дістає з кишені сюртука медаль пера Франції і показує її комісарові. Той вибачається, адже пери недоторкані.

БІАР: — У цьому вбранні, месьє Гюго, ви маєте аж ніяк не респектабельний вигляд.

ВІКТОР: — Навіть у такому вбранні мені вдається залишатися великим пером.

10-річчю «Леля» – гідну зустріч!

Лише у «Лелі» можна одночасно

- ♥ відвідати «Деніс-клуб», «АКТовий зал» і «Дицерію»;
- ♥ навчитися куховарити на «Еротичній кухні» і господарювати разом з «АБВГДЕЙКою»;
- ♥ потренуватися на «Сексодромі»;
- ♥ стати свідком «Першої шлюбної ночі»;
- ♥ заглибитися у «Енциклопедію еротики»;
- ♥ взяти участь у «Ярмарці краси» і конкурсах з призами;
- ♥ знайти щастя на «Перехресті» оголошень;
- ♥ відпочити з еротичними кросвордами та анекдотами;
- ♥ прилучитися до світової еротичної літератури.

«УКРАЇНСЬКИЙ ЛЕЛЬ» — передплатний індекс: 74283 у Каталозі періодичних видань України

З УСІХ МИСТЕЦТВ НАЙВАЖЛИВІШИМ Є МИСТЕЦТВО КОХАННЯ